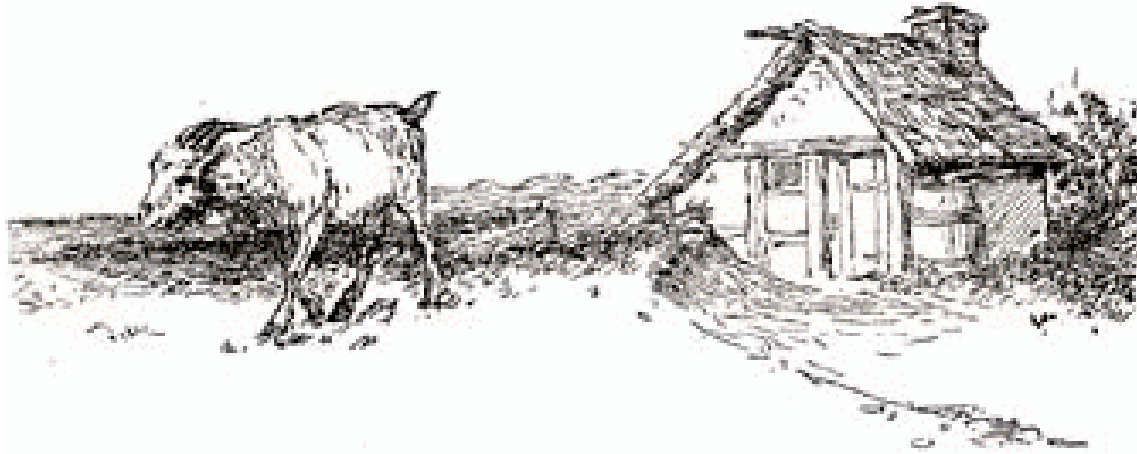

הבית של סבתא עיזה

ג.בורצ'יל, פ.קליקס (1913)

עיזה לא הייתה בבית וסבתא שועלה נכנסה לחדר האורחים הקטן והתיישבה על אחד הכיסאות הקטנים כדי לחכות לסבתא עיזה.
"זה בית קטן ונחמד" אמרה לעצמה סבתא שועלה "אנעל את הדלת ואשמור לי אותו לעצמי."
והיא נעלה את הדלת.

כעבור זמן סבתא עיזה חזרה הביתה וניסתה לפתוח את הדלת, אבל ללא הצלחה.
"מי שם בבית שלי?" היא קראה.
"אני בבית שלך" אמרה סבתא שועלה "ואני מתכוונת להישאר כאן. את יכולה ללכת ולגור בביתי, שם תחת העץ הגדול."

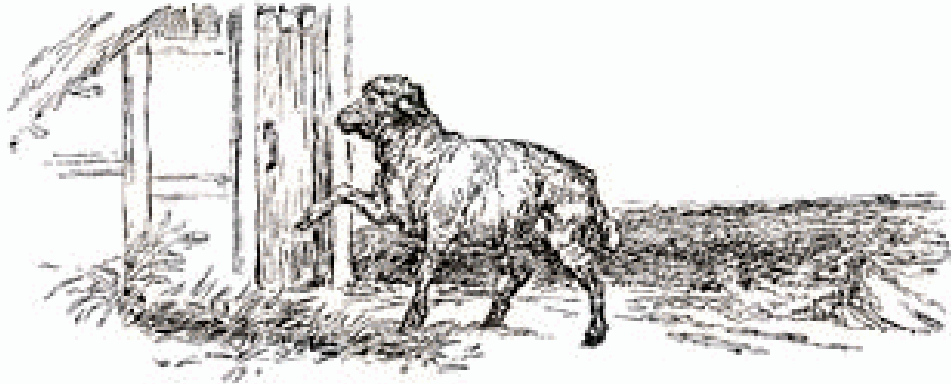
היה הייתה פעם סבתא עיזה שחיה בבית קטן. היה זה בית נחמד מאוד, עם חדר אורחים קטן ובו כיסאות ושולחנות קטנים וגם מטבח קטן עם כלי אוכל זעירים. לא רחוק משם חיה סבתא שועלה, תחת עץ גדול, בחור שחפרה לה באדמה. ויום אחד סבתא שועלה אמרה לעצמה "אלך ואבקר אצל סבתא עיזה."
היא הלכה לבית של סבתא עיזה ודפקה בדלת. סבתא

סבתא עיזה המסכנה הלכה משם. היא התיישבה בצד הדרך והתחילה לבכות.
עבר בדרך כלב קטן ושאל בנביחות קטנות "מה קרה, סבתא עיזה? מדוע את בוכה?"
"וי!" בכתה סבתא עיזה "סבתא שועלה גנבה את הבית שלי."
"את לא צריכה לבכות בגלל זה" אמר הכלב הקטן "אלך לשם ואחזיר לך את הבית שלך."
והכלב הקטן הלך לבית הקטן. הוא דפק בדלת וקרא "סבתא שועלה, תחזירי את הבית לסבתא עיזה."
אבל השועלה אמרה "אני סבתא שועלה. יש לי שיניים חדות ואנשוך לך בשיניים חדות שלי."
הכלב הקטן שמע זאת, נבהל מאוד וברח משם מהר כמה שרק יכול היה.

"סבתא שועלה, תחזירי את הבית לסבתא עיזה!"
אבל השועלה אמרה "אני סבתא שועלה. יש לי שיניים
חדות ואנשוק אותך בשיניים שלי. לכי מכאן. לא אחזיר
את הבית הקטן הזה."
כשהפרה שמעה זאת נבהלה מאוד וברחה משם מהר
כמה שרק יכלה.

וסבתא עיזה עדיין יושבה ליד הדרך ובכתה.
עברה בדרך כבשה. היא פועה "בה-בה-בה, למה את
בוכה סבתא עיזה?"
"אוי לי" אמרה סבתא עיזה "סבתא שועלה גנבה את
הבית שלי הקטן."
"אל תבכי בגלל זה. אלך אליה ואומר לה להחזיר לך את

וסבתא עיזה עדיין יושבה ליד הדרך ובכתה.
עברה שם פרה. היא אמרה לעיזה "מוו-מוו-מוו, מדוע
את בוכה, סבתא עיזה?"
"הוי" אמרה סבתא עיזה "סבתא שועלה גנבה את הבית

שלי!"
"אל תבכי" אמרה הפרה "אלך ואכריח אותה להחזיר לך
את הבית."
והפרה הלכה לבית הקטן. היא דפקה בדלת וקראה

ואז העכבר הקטן השחור קרא דרך חור המנעול בקול

גדול "ואני סבא-רב עכבר. אני מחזיק ביד אחת מקל עבה וביד שניה אקדח. אם לא תעזבי את הבית מיד אכה אותך במקל שלי וארה בך באקדח. אז תחזירי מיד את הבית לסבתא עיזה."

כשסבתא שועלה שמע זאת נבהלה מאוד. היא קפצה לתוך האח, משם דרך הארובה אל גג הבית, מהגג לשדה ורצה מהר, מהר להרים. יותר לא ראו אותה עוד. וכך סבתא עיזה יכלה לחזור לבית שלה ולחיות שם בשלום. אבל היא לא שכחה להכין מדי יום ארוחת גבינה טעימה לעכבר השחור הקטן.

הבית" אמרה הכבשה. והיא הלכה אל הבית הקטן. היא דפקה בדלת וקראה "סבתא שועלה! תחזירי מיד את הבית לסבתא עיזה!"

אבל השועלה אמרה "אני סבתא שועלה. יש לי שיניים חדות ואנשוך אותך בשיניים שלי. לכי מכאן. לא אחזיר את הבית הקטן הזה."

הכבשה שמעה זאת, נבהלה ורצה משם מהר. וסבתא עיזה עדיין יושבה לצד הדרך ובכתה.

עבר שם עכבר שחור קטן. הוא צפצף חלושות כך שבקושי ניתן היה לשמוע אותו "סבתא עיזה, מה קרה לך? מדוע את בוכה?"

"וי לי וי!" אמרה סבתא עיזה "סבתא שועלה גנבה את הבית שלי הקטן."

"אל תבכי בגלל זה. אלך אליה ואומר לה להחזיר לך את הבית" אמר העכבר השחור הקטן. והוא הלך אל הבית הקטן.

בא העכבר אל הבית הקטן, דפק בדלת וקרא "סבתא שועלה, תחזירי את הבית לסבתא עיזה. הוא שייך לה!" אבל השועלה אמרה "לא. אני סבתא שועלה, בעלת שיניים חדות. אם לא תלך מכאן מיד, אנשוך אותך בשיניים החדות שלי."